

valg, naar det i Slutningen af Vædringsforslaget under Nr. 6 taler om, at 1 Hund paa ethvert Sted, der er beliggende 1000 Alen eller derover fra den nærmeste Baa-ning, kan blive fritagen. Det forekommer mig, at det maa være aldeles personligt, at de Menninger, der holde Hunden, ogsaa skulle betale Skat af Hunden, og jeg vil kun sige det, at gaar man videre end til de af Udvalget foreslaaede 1000 Alens Afstand, vil jeg stemme imod hele Forslaget til § 4.

Ovesen: Det er blot en kort Bemærkning jeg vil gjøre til det ærede Medlem fra Syn (Griffen), naar han talte om, at man skulde lægge hen til de fattige Børn for at forskaane dem for at gaa med Tiggerposen. Deri tror jeg, at det ærede Medlem og jeg ere fuldstændig enige, men jeg skal sige det ærede Medlem blandt Andet et, som jeg tror han vil give mig Ret i, at jeg finder det i alt Fald at være en smud Skik, man har indført i mange Sogne i Sjælland, nemlig den, at da man havde opdaget, at Bestemmelsen om at tvinge Børnene til Skolen ved Skolemøller, viste sig virksomhedsløs, har man prøvet en anden Maade, idet Gaardmandskonerne i de forskjellige Sogne have tilbudt at forhyre Børnene med Middagsmad, naar de ville komme hjem i Gaardene og spise den og saa gaa slittig i Skole og det er ikke blot de fattige Børn, men ogsaa Forældrene der ere glade ved det. Men der er ikke ganske saa Børn, der ere bange for at komme i Gaardene for Hundenes Skuld.

Griffen: Jeg forstod den ærede Ordfører saaledes, at jeg skulde være kommen i Modsigelse med mig selv ved mine Udtalelser, og jeg vilde nødigt det skulde staa saaledes, at min Stilling ikke er klar. Min Stilling overfor Lovforslaget er den, og det udtalte jeg ogsaa forrige Gang, at jeg vilde gaa med til alle de Bestemmelser, der gaa ud paa at indskrænke de Hundes Tal, som kunde være farlige for de Væisfærende. Der-ved troede jeg, at Hundeantallet vilde blive indskrænket saa meget, som det er nødvendigt, saa at vi ikke behøvede at gaa videre til at beskaffe Resten, som jeg antager nærmest vilde blive fredelige Hunde. Dersom det skal være at komme i Modsigelse med sig selv, at jeg ikke udtrykkelig vil gaa ind paa den nye § 4, ser jeg ikke rettere, end at Udvalget maa være i Modsigelse med sig selv.

Sauerlev: Overfor det ærede Medlem for 8de Kreds (Ovesen) vil jeg tillade

mig at gjøre en kort Bemærkning. Det ærede Medlem mener saa stærkt, at man skal give de fattige Børn Udgang til sit Hjem, og at de ikke skulle blive formentede dert ved Hundeholbet. Jeg tror dog nok, at Exemplet's Magt ved at give Afkald paa Hundeholbet virker stærkere end det stærkeste Baa-bud, men paa den anden Side mener jeg, at da de Herrer, der tale saa stærkt imod Udryddelse af Hunde, selv have adskillige i deres Hjem, turde det tale imod, hvad det ærede Medlem saa stærkt vil gjøre gjældende.

Ordføreren (Kaufer): Jeg vil blot sige til det ærede Medlem (Griffen), at naar jeg har ment, at han var i Modsigelse med sig selv i sine Ytringer, er det paa den Maade, at medens han paa enhver Vis, som han nu sagde, vil beskytte de Væisfærende mod Hunde, vil han ikke have denne Beskyttelse udstrakt til, hvad der er det Første til de Væisfærendes Fred ude paa Landet.

Griffen: Det mener jeg dog, jeg vil derved, at jeg gaar ind paa de strenge Bestemmelser, der næsten gjøre det umuligt for onde Hundt at eksistere; enten maa de blive dræbte eller lænede, og mere kan der dog ikke gøres for at skaffe de Væisfærende Fred paa Landet. Som jeg nylig sagde: De Hunde, der blive tilbage, kunne kun være saadanne, som ikke antaste de Væisfærende.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

1) Vædringsforslag under Nr. 1 af Udvalget til en ny § 1

Paragrafen affattes saaledes:

Den ved Plakat af 4de Oktober 1815 § 11, jfr. Lov af 28de Januar 1856 for Kjøbenhavns Bedkommende, og ved Lov af 19de Februar 1870 § 3, for Frederiksbergs Bedkommende bestemte Betaling for Tegn til Hunde forandres saaledes, at Afgiften paa begge disse Steder fremtidig bliver at fastsætte for Hunde, der have en Hvide fra Fodsaalernes Plan til Skulderbladets Overside af 16 Tommer eller derunder, til et Beløb af ikke under 10 Kr. og ikke over 30 Kr. aarlig for hver Hund, og for større Hunde til det Dobbelte. Afgiftens Størrelse bestemmes indenfor disse Grændser af Kommunalbestyrelserne for et Tidrum af 5 Aar ad Gangen.

vedtoges enstemmig med 48 Stemmer.